

De maatregel is onzorgvuldig en contraproductief en dient derhalve te worden heroverwogen.

Toelichting:

[1] Het ministerie heeft in de wet NB de bevoegdheid om landelijk de jacht op wildsoorten te beperken als zij daartoe aanleiding ziet (art. 3.22-2 wNB). Weliswaar is de jachthouder volgens diezelfde wet NB verantwoordelijk voor het in stand houden van een redelijke stand (art. 3.20-3), maar de jachthouder heeft die taak en verantwoordelijkheid uitsluitend in het eigen jachtveld en kan dus niet overzien of er landelijk gezien ontwikkelingen zijn die de soort dienen te beschermen. Diezelfde jachthouder kan vanzelfsprekend in samenwerkingsverbanden zoals WBE's wél trends signaleren, en dat doen de jachthouders ook, maar ook dan is de scope van de waarneming beperkt. En zelfs als jachthouders op nationale schaal samenwerken kan hun gezamenlijke informatie hooguit in het perspectief worden gezet van de gegevens die het ministerie verzamelt.

Van het ministerie mag worden verwacht dat zij bij haar afwegingen gebruik maakt van de door de verzamelde jachthouders vastgelegde gegevens. Dat is in dit geval niet gebeurd en dat is buitengewoon zorgelijk omdat jachthouders bij uitstek gekwalificeerd zijn om de waarnemingen ter zake kundig uit te voeren en hun gegevens vast te leggen voor juist dit doel. Daar komt bij dat de in dit geval door het Ministerie gehanteerde gegevens nou juist NIET zijn verzameld in doelgerichte tellingen door gekwalificeerde waarnemers. Op basis van deze constatering kan worden geconcludeerd dat het ministerie onvoldoende zorgvuldig handelt en haar voornemen alleen daarom al dient te heroverwegen.

[2] Jachthouders zijn in de wet NB verantwoordelijk voor een redelijke wildstand (art. 3.20-3). Dat houdt concreet in dat bij een afnemende stand de jachtdruk navenant wordt verminderd. En uit de statistieken van WBE's blijkt dat dat precies is wat er gebeurt. Op grote schaal beperken de jachthouders het bejagen en benutten van het haas in situaties waarin de stand dat niet langer toelaat, en in veel gevallen stoppen zij daar zelfs volledig mee, zéker in de WBE waar ik sinds 1992 al bestuurder ben. Daarnaast stimuleren zij het herstel van zo'n afnemende stand door in gesprek te gaan met de landbouwers die volgens het ministerie zélf de hoofdoorzaak zijn van de achteruitgang van het haas. Het ingrijpen in die rol door een landelijk/provinciaal verbod af te kondigen doorbreekt die rol: de jachthouder heeft niet langer een redelijk belang vanuit zijn hoedanigheid als jachthouder en is feitelijk ontslagen van zijn taak om te voorzien in een redelijke wildstand: het ministerie heeft immers die rol overgenomen. In combinatie met de stelling van het ministerie dat de jacht geen significant drukmiddel is, maakt dat de voorgenomen ingreep op z'n best een bedenkelijke maatregel met hoogstwaarschijnlijk alleen een contraproductief effect.

Reactie op persoonlijke titel,

Jan van Bon, faunacommissaris WBE Noordelijk Westerkwartier